

JOURNAL

Urantia-kirjan lukijoiden uutislehti ja lukemisto

<i>Kirkollisten instituutioiden sijasta jäsenyhteisöjä</i>	1
Richard Keeler, Yhdysvallat	
<i>Rotukysymys ja Urantia-kirja</i>	2
James Perry, Yhdysvallat	
<i>Ajattelun laatu</i>	5
Suzanne Kelly, Yhdysvallat	
<i>Sielun rakennustyömaa</i>	8
James Woodward, Yhdysvallat	

INTERNATIONAL URANTIA ASSOCIATION JOURNAL

International Urantia Association JOURNAL on *Urantia-kirjan* lukijoiden neljännesvuosittainen uutislehti, jonka tuottaa Kansainvälinen Urantia-yhdistys, 533 Diversey Parkway, Chicago, Illinois 60614, Yhdysvallat.

IUA Journal ilmestyy englanniksi, suomeksi, ranskaksi ja espanjaksi.

Toimittajat

Päätoimittaja Janet Quinn; **toimittajat** Neil Francey (Australia), Rebecca Oswald (Yhdysvallat).

Muunkielisten painosten tuotanto: Seppo Kanerva, muunkielisten painosten valvova toimittaja. Seppo Kanervasuomi; Chris ja Nicole Ragetly; Jean Royer ja Alain Gagnorranska; Elías García Canseco, Eduardo Jalles, Liza Palm, Carlos Rubinsky ja Bill Lloyd,espanja.

URANTIA-SÄÄTIÖN TOIMISTOT

KESKUSTOIMISTO—AMERIKAN YHDYSVALLAT

Urantia Foundation
533 Diversey Parkway
Chicago, Illinois 60614, USA
Puh: +1 (773) 525 3319; faksi: +1 (773) 525 7739
Sähköposti: urantia@urantia.org
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

SUOMI—POHJOIS- JA ITÄ-EUROOPPA

Urantia Foundation / Urantia-säätiö
Luhtikyläntie 712
16300 ORIMATTILA
Puh. ja faksi (03) 777 8191
Sähköposti: urantia-saatio@urantia.fi
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

AUSTRALIA—UUSI-SEELANTI—AASIA

Urantia Foundation
7 Walsh Street
North Narrabeen 2101 NSW, Australia
Puh./faksi: +61 (2) 9970 6200
Sähköposti: urantia@urantia.org.au
Verkkosivu: <http://www.urantia.org.au>

ISO-BRITANNIA JA IRLANTI

Urantia Foundation
2 Wanbourne Lane
NETTLEBED, Oxfordshire RG9 5BJ
Yhdistynyt Kuningaskunta
Puh./faksi: +44 (01491) 641 922
Sähköposti: urantia@easynet.co.uk

RANSKA—LÄNSI- JA ETELÄ-EUROOPPA

Urantia France S.A.
48, rue Douy Delcupe
93100 Montreuil sous Bois
Ranska
Puh. +33 (1) 5693 3513; faksi +33 (1) 5693 3511
Sähköposti: urantia@urantia.fr
Verkkosivu: <http://www.urantia.fr>

KANADA (Québec)

Fondation Urantia
707, route 138
Cap-Santé, Québec G0A 1L0
Kanada
Puh. +1 (418) 285 3333; faksi +1 (418) 285 0226
Verkkosivu: <http://www.urantia.org>

KANADA (Vancouver)

Urantia Foundation
2150 Bellevue Avenue 805
West Vancouver BC V7V 1C3
Kanada
Sähköposti: cascades@telus.net

VENÄJÄ

Фонд Урантия
Бумажная улица 9 оф. 310
198020 Санкт Петербург
Venäjä
Puh./faksi +7 (812) 580-3018

Urantia-säätiöllä on lisäksi edustajat Argentiinassa, Belgiassa, Brasiliassa, Bulgariassa, Ecuadorissa, Espanjassa, Indonesiassa, Kolumbiassa, Etelä-Koreassa, Kreikassa, Liettuassa, Meksikossa, Norjassa, Perussa, Senegalissa, Uruguayssa, Venezuelassa ja Virossa.

Ellei toisin mainita, lainaukset ovat teoksesta *Urantia-kirja* © 1993 tai *The Urantia Book* © 1955 Urantia Foundation. Lainaukset on merkitty *Urantia-kirjan Hakemistossa* © 1993 Urantia Foundation käytettyä merkitsemistapaa noudattaen.

© 2002 Kansainvälinen Urantia-yhdistys

Kirkollisten instituutioiden sijasta jäsenyhteisöjä

RICHARD KEELER
Wyoming, Yhdysvallat

Esittäessään Urantia-veljeskunnan yleisneuvostolle ensimmäistä presidentin kolmivuotiskatsausta (1955—1957) Urantia-veljeskunnan ensimmäinen presidentti William S. Sadler Jr. lausui muun muassa seuraavaa:

”Urantia-veljeskunta ei ole kirkko eikä lahko. Se on yksinkertaisesti uskonnollisen tarkoituksensa omaava sosiaalinen ryhmä. Nyky-yhteiskunnassa on todellakin sijaa sellaisten uskonnollisten henkilöiden ryhmälle, jotka ovat halukkaita luovuttamaan kokonaan pois kaiken kirkollisen määräysvallansa ja luopumaan täydelleen koko hengellisen ylivalan käsityksestä. Jumala yksin on henkivaltias. [1487:1] Nyky-maailma tuskin kaipaa uutta kirkkoa, uutta lahkoa. Pikemminkin kärsimme nykyään siitä, että kirkkoja on pilvin pimein ja lahkoja vaikka muille jakaa.

”Jos siis emme ole kirkkokunta, niin missä mielessä me sitten emme sitä ole? Jos kykenemme näkemään eroavuuden selvänä, silloin kenties kykenemme pitämään sen yllä. Jos eroavuuksien ylläpitäminen toteutuu, saamme onnistua säilyttämään järjestömmekin kaikista muista erottavana veljeskuntana. Saatamme välttyä mahdolliselta kirkkoutumiselta.

”Heti ensi silmäyksellä havaitsemme kolme seikkaa, jotka erottavat veljeskunnan tyypilliset kirkkokunnasta. Emme esitä vaadetta hengellisestä ylivaltuudesta. Emme väitä olevamme ainoa pelastumisen johtava tie. Emme esitä vaadetta kirkollisesta määräysvallasta. Meistä voi tuskin tulla kirkkoa niin kauan kuin emme esitä moisia vaateita.

”Vaikkemme olisikaan kirkko ja vaikkei meistä seläistä koskaan tulisikaan, pitääkö paikkansa myös se, ettemme ole lahko? ’Urantiaani’ voisi olla lahkouskova. Hän voisi olla uskonharjoittaja, joka on antautunut tekemään tunnetuksi etupäässä *Urantia-kirjaa*. Kaiken sen valossa, mitä tiedämme, olisiko tuollainen antaumus kuitenkaan kelvollista antaumusta? Allekirjoittanut on sitä mieltä, että jos se on **ensisijaista**, tuollainen antaumus, **ei ole kelvollista**. Tuollainen vaikka arvokkaankin mutta silti **toissijaisen** antauksen korottaminen ensisijaiseksi voi valan hyvin tehdä uskonnollisesta urantiaanista lahkolaishurautaan eli urantiaanin, joka on sallinut *Urantia-kirjan* tärkeyden nousta Jumalan tärkeyden yläpuolelle.

”Miten me urantiaaneina kykenisimme välttämään paitsi kirkkoutumiselta myös lahkoutumiselta? Allekirjoittanut uskoo kummankin valitettavan kehityskulun olevan vältettävissä, jos teemme selkeän eron päämäärän ja keinojen välillä. Se on samaa kuin sanoisi, että meidän on varottava sekoittamasta toissijaisia lojaliteetteja ensisijaisiin lojaliteetteihimme. Niinpä allekirjoittanut pyytää veljeskuntaa tarkastelemaan huolellisesti seuraavanlaista toimintafilosofiaa:

1. Jumala on ainoa todellinen päämäärä. Ensisijainen hengellisen lojaliteettimme ja antaumuksemme kohde on Universaalinen Isä ja vain hän. Kohdatessam-

me hengellistä nälkää näkevän kanssaihmissen ensimmäisenä tavoitteenamme on saattaa hänet lähemmäksi hengellistä Isäämme. Voimme yrittää tehdä niin joko kirjaan turvautuen tai ilman sitä. Kaikki muu on toissijaista ja alisteista, jos sitä verrataan tähän ”kallisarvoisen helmen” hankkimiseen — eli siihen, että henkilö tajuaa olevansa Jumalan poika.

2. *Urantia-kirja* keinona saavuttaa päämäärä.

Kirja itsessään ei ole päämäärä. Se on varsinkin tärkeä keino päämäärän saavuttamiseen. Sen tarkoituksena on tuoda Jumala lähemmäksi ihmistä ja ihminen lähemmäksi Jumalaa. Voimme hoivata hengellisesti isoavia kanssaihmissiämme joko *Urantia-kirjaan* tukeutuen tai ilman sitä. Mutta jos kirjasta joskuskaan tulee hoivaamisessamme pakollinen, silloin meistä on tullut auttamattomasti lahkolaisia. Urantiaaneina meidän ensijainen päämäärämme on Jumalan palveleminen, ja kirja on tuota suuremista päämäärästä palveleva tärkeä apuneuvo. On elintärkeää tehdä ero **arvon** ja **arvokkaan** välillä.

3. *Urantia-veljeskunta* päämäärää palvelevana keinona.

Eivät myöskään Urantia-veljeskunta tai sen jäsenyys ole todellinen päämäärä. Veljeskunnan todellinen funktio on siinä, että sekin on keino saavuttaa haluttu päämäärä. Veljeskunta-rakennelma on sen jäsenten hengellisille kokemuksille samaa mitä rantatöyräät ovat joelle. On totta, ettei jokea voi olla ilman äyräitään, mutta virtaavaa jokea ei tulesilti sekoittaa äyräisiinsä. Veljeskunnan on määrä tehdä kirjaa tunnetuksi, ja kirjan on määrä tuoda Jumala ja ihminen lähemmäksi toisiaan.

”Jos kykenemme tekemään selkeän eron keinojen ja päämäärien välillä, jos kykenemme pitämään keinot aina alisteisina todellisille päämäärille, siinä tapauksessa aidon veljeskunnan olemassaolo jatkuu hyvin pitkään. Välttymme sellaiselta kehitykseltä, että meistä tulee kahdennenkymmenennen vuosisadan maailmaan pelkkä kirkkokunta tai uusi lahko — maailmaan, joka ei tarvitse uutta kirkkoa eikä uutta lahkoa.”

Tutkielmassaan *Consideration of Some Criticisms of The Urantia Book* [Joidenkin *Urantia-kirjaa* vastustavien arvioiden tarkastelu] tri William S. Sadler totesi: ”Kirja tuomitsee lahkolaishurautat. Kirja on lahja kaikille uskonnolle kristinusko mukaan luettuna.”

Bill Sadler Junior sanoi: ”Tämä kirja ei ole uskonto. Kirja on kosmologiaa, filosofiaa, metafysiikkaa, teologiaa. Mikään kirjoitetulla kielellä esitetty ei ole uskonto. Se on älyllistä. Seikan tulisi olla perin, perin selvä.”

Olen samaa mieltä tri Sadlerin ja Bill Sadler Juniorin kanssa. Meistä ei saa tulla kirkkokuntaa.

Lapsuuteni Oklahomassa muuan rovasti luki muinoin yksitoikkoisesti saarnansa, josta ei puuttanut teologisia hienouksiakaan. Yhtäkkiä hän kuuli jonkun kuor-

saavan. Todettuaan, kuka äänekäs uinailija oli — muuan iäkäs herrasmies, jonka vaimo istui hänen vierellään — saarnamiehemme ärähti vaimolle: "Herättäkä se ukko siitä." Tämä vastasi: "Herätä itse; sinä hänet nukutitkin."

Meidän tehtävämme ei ole ihmisten tuudittaminen vaan herättää heidät viidennen aikakäsen ilmoituksen lumoaviin totuuksiin.

Me Urantia-säätiön johtokunnan ja henkilöstön jäsenet uskomme saaneemme valtakirjan ihmiskunnan historian kiintoisimman kirjan julkaisemisen, kääntämisen, suojelemiseen ja levittämiseen. Emme saa ajautua "kirkkoutumisen" tyhjäksiin. Meistä ei saa tulla "Jumalan jähmettynyt kansa", joka uinailettsetyytyväisen omahyväisyyden turtumuksessa. Urantia-säätiö ja Kansainvälinen Urantia-yhdistys ovat mielestäni maailman kiintoisimmat organisaatiot, sillä ne tekevät tunnetuksi maailman kiinnostavinta kirjaa. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ei ole kerho vaan se on tarkoituserä. Se värjää tieteellisen, filosofisen ja uskonnollisen elämän pulssien tahdissa.

Mutta se ei ole kirkko. Se ei väitä omaavansa hengellistä ylivaltiuta, ainoaa tietä pelastukseen eikä kirkollista määräämisvaltaa.

Ne, jotka haluavat rakentaa "Urantia-kirkon", kannattavat myös kirjan massiivista mainostamista.

Keskusteluni lukijoiden kanssa maailman eripuolilla ovat kuitenkin paljastaneet, että korkeintaarkymmenestä prosentista *Urantia-kirjaan* kahdenkeskisissä tilanteissa tutustuneista henkilöistä on tullut kirjan antu-

opiskelijoita. Yhdeksänkymmentä prosenttia on suhtautunut *Urantia-kirjaan* välinpitämättömästi tai jopa vihamielisesti.

Niinpä päätelmänionkin, että kirjan joukkomittainen mainostaminen johtaisi nykyisin enemmänkin vastakainasetteluun kuin kannatukseen.

Urantia-kirjan vuonna 1955 tapahtuneesta julkaisemisesta lähtien johtajamme ovat kehotelleet nuoria ilmoituksen opiskelijoita osoittamaan "evangelisen innostuksensa" edistämällä sen hengellistä sanomaa itse kirjaa sen kummemmin propagoimatta. Tämä ontärkeä tehtävä, joka sen lisäksi, että se vahvistaa planeetan hengellistä renessanssia, johdattaa "ohi kulkiessamme" myös moni yksittäiset totuuden etsijät *Urantia-kirjan* pariin.

Pitäkäämme kahdenkeskinen tutustuttaminen siis edelleenkin etusijalla.

Ajattelepa tällaista matemaattista analyysiä: Jos *Urantia-kirjan* opiskelijoita olisi tällä hetkellä vain sata ja jos jokainen heistä tutustuttaisi yhden henkilön *Urantia-kirjaan* vuodessa ja jos puolestaan jokainen näistä esittelisi kirjan vain viikkapa vain yhdelle henkilölle vuodessa, siinä tapauksessa jokainen tämän maailman mies, nainen ja lapsi olisi tutustunut *Urantia-kirjaan* kolmessakymmenessä vuodessa.

Urantia-säätiön johtokunnan jäsenet näkevät ilmoituksen hiljaisen, huomaamattoman mutta tehokkaan leviämisen tapahtuvan juuri näin.

Luokaamme jäsenyhteisöjä, ei kirkkokuntia; rakentaakamme henkilökohtaisia suhteita, ei kirkkoja.

Rotukysymys ja *Urantia-kirja*

JAMES H. PERRY
Yhdysvallat

Rotujen väliset suhteet ovat nykymaailmassa suuressa määrin ongelma. Yhdysvalloissa pyritään rotujen välisten suhteiden harmonisointiin ja aikaisempien vääryyksien jonkinmääräiseen hyvittämiseen. Menestystäkin on ollut, mutta tehtävää on silti vielä paljon. Monet sosiaaliset ja taloudelliset vaikeutemme voi kaikki johtaa rotujen välisistä suhteista. Asumisongelmat, liikennepulmat, työpaikkojen sijainti ja koulutusongelmat voi kaikki nähdä rotujen välisestä epäharmoniaasta johtuvina. Sosiaalinen tilanne ja vuorovaikutus ovat suurimmaltaan rotuperäisiä.

Yhdysvaltainpääasiallinen rotujen välinen konflikti on nähtävissä valkoisen ja mustan rodun välillä, vaikka muillakin vähemmistöillä, kuten latinalaisamerikkalaisilla ja aasialaisilla, on niilläkin oma osuutensa rotujen välisen epäharmonian ongelmaan. Päällimmäisenä sosiaalisena oletuksena on, että rodut eivät ole tasavertaisia. Aivan viime aikoihin sakka rodut pidettiin erään oikeudellisin keinoin. Lainsäädännön muututtua ne pidetään nykyisin erillään taloudellisin, kulttuurisin ja sosiaalisin tekijöin.

Poikkeuksiakin on: älyllisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kelpoiset vähemmistöt integroituvat väin erin yhteiskuntaorganismiin on kaikilla tasoilla. Yhdysvalloissa

rotuongelman tilanne näyttää siis tällaiselta. Jokainen ajatteleva ihminen tietää, että meillä on tässä maassa rotuongelma. Enimmältään meillä ei ole mitään tietoa tämän ongelman alkusyistä eikä näkemystä sen ratkaisusta.

Urantia-kirja tarjoaa puuttuvan tiedon ongelman alku-perästä samoin kuin sen ratkaisutavasta. *Yksinpä jo ihmisen Urantialla tapahtuneen biologisen kehityksen tutkimuksen osalta on esitettävissä vakavia vastaväitteitä, jos hänen nykyistä asemaansa ja hänen nykyisiä ongelmiaan tarkastellaan yksinomaan historiallisesta näkökulmasta. Minkä tahansa todellisuuteen liittyvän ongelman — inhimillisen tai jumalallisen, maallisen tai kosmisen — oikeat mittasuhteet voi saada selville vain tutkimalla koko laajuudeltaan ja ennakkoluulottomasti asianomaisen universumirealiteetin kolmea vaihetta: alkuperää, historiaa ja määrän-päätä, sekä näitä keskenään suhteuttamalla. Näiden kolmen kokemuksellisen realiteetin oikea ymmärtäminen tarjoaa perustan nykyisen tilanteen viisaalle arvioinnille.* [215:3] Näin löydetäisiin myös kestävä ratkaisu, sillä näin tehtäessä ammenetaan ongelman ratkaisijalle tarjolla olevan viisauden ja kokemuksen lähteestä.

Henkilö, joka kiinnostuu *Urantia-kirjasta*, on joko kor-

keamman uskonnollisen ja hengellisen valaistuksen sitä tai sitten häntä kiehtoo kirjan älyllinen kauneus. Uskonnollisten ja hengellisten vakuutustensa lisäksi *Urantia-kirja* on kaunista kirjallisuutta, jopelkästään jo sen kielen kauneus tuo älyllistä tyydytystä. *Urantia-kirjaa* uskonnollisista ja hengellisistä syistä etsivä ja sen löytävä henkilö etsii vastausta vastaamattomiin uskonnollisiin ja hengellisiin kysymyksiin. Hän tiedostaa maailman ongelmat ja sen, miten ne vaikuttavat maailman tulevaisuuteen. Tavallissimmin hän uskoo Rakkauden Jumalaan.

Kuvittelepa hänen kokemaansa hämmästyä, kun hän lukee taivaallisten olentojen luoneen kuusi rotua, joista jotkin ovat toisiin nähden alemmantasoisia. Hänen täytyy huolestua varsinkin, kun hän lukee, että indigorotu, josta nykyinen musta rotupolveutuu (siihen on sekoittunut vähäisiä määriä muita rotuja), on viiteen muuhun rotuun nähden alemmantasoinen. Opittuaan, että Jumala on rakkaus ja että Jumala rakastaa kaikkia lapsiaan samalla tavalla, lukijan täytyy ryhtyä kyselemään tosissaan, onkohan tämä sittenkään jumalallinen ilmoitus, vaikka *Urantia-kirja* kertookin Jumalan rakastavan kaikkia lapsiaan.

Niinpä loppujen lopuksi olisi tuskin oikein käyttää sanoja "suurenmoisempi" tai "vähämerkityksisempi" verrattaessa poikien ylösnousevien luokkien kohtaloita. Kaikille tällaisille Jumalan pojille on yhteistä se, että Jumala on heidän isänsä, ja Jumala rakastaa kutakin luotua poikaansa yhtäläisesti; hän ei pidä toisen taivaaseennousijan päämäärää yhtään sen parempana kuin hän myöskään pitää parempana niitä luotuja, jotka saattavat tällaiset määrämpät saavuttaa. Isä rakastaa jokaista poikaansa, eikä tuo rakkaus ole vähempää kuin totista, pyhää, jumalallista, rajatonta, ikuista ja ainutlaatuista — rakkautta, jota osoitetaan tälle pojalle ja tuolle pojalle yksilöllisesti, henkilökohtaisesti ja yksinomaisesti. Ja tällainen rakkaus saattaa kerta kaikkiaan varjoon kaikki muut tosiasiat. Poikaus on suurenmoisin suhde, joka luodulla voi Luojaan olla. [454:2]

Miten siis ovat lukijan ihanteet Taivaallisesta Isästä sovitettavissa esitettyihin faktoihin, jotka oletettavasti ovat peräisin häntä edustavilta olennoilta? No ensinnäkin sellainen, että tuijottaa vain toisiasiaan maailman rotujen epätasavertaisuudesta, on virheellistä, sillä *Urantia-kirja* neuvoo näin: *Filosofit tekevät karkeimmat virheensä eksyessään sille petolliselle maaperälle, jota abstraktio edustaa — tapa kohdistaa huomio todellisuuden yhteen ainoaan aspektiin ja sen jälkeen julistaa sellainen yksittäinen aspekti koko totuudeksi. Viisas filosofi etsii aina sitä luovaa suunnitelmaa, joka on kaikkien universumi-ilmiöitten takana ja joka on olemassa niitä ennen. Luojan ajatus käy poikkeuksesta luovan teon edellä. [42:6]*

Kun yrittää ymmärtää *Urantia-kirjassa* esiintyviä näennäisesti ristiriitaisia asenteita, on hyödyllistä lukea ja tutkia kirjaa sen alusta sen loppuun. Vaikka kiehtovien yksittäiskysymysten tarkastelu saattaakin tyydyttää hetkellistä älyllistä utelaisuutta, se ei kuitenkaan tuo ymmärrystä väijäämättä esille nouseviin häiritseviin kysymyksiin *Esimerkiksi: Ihmismieli tahtoi luonnostaan lähestyä näissä ilmoituksissa esiteltyä kosmista filosofiaa etenemällä yksinkertaisesta ja finiittisestä monimutkaiseen ja infiniittiseen, inhimillisistä lähtökohdista jumalallisiin päämääriin. Mutta se tie ei johda hengelliseen viisauteen. Tämä menetelmä on helpoin tie tietynkaltaisen ge-*

neettisen tietämyksen saavuttamiseen, mutta parhaimmillaankin se voi paljastaa vain ihmisen alkuperän; hänen jumalallisuudesta määränpäästään se paljastaa vain vähän tai ei mitään. [215:2]

Jokainen, joka vähänkin ajattelee, tunnustaa, vaikkei välttämättä julkisesti, että hänen oman perheensä, sosiaalisen ryhmänsä ja rotunsa piirissä esiintyy älyllisiä ja hengellisiä eroja. Jos tällaista variointia esiintyy rodun sisällä, ei ole perusteetonta odottaa kohtaavansa samaa variointia rotujen väliltä. Jeesuskin tunnusti ihmisten välisen epätasa-arvoisuuden sanoessaan: *"Vaikkette voikaan välttyä panemasta merkille ihmisten toisistaan eroavia kykyjä ja avuja älyllisissä, sosiaalisissa ja moraalisisissa asioissa, mitään tällaisia eroja teidän ei tulisi tehdä ihmisten hengellisen veljeskunnan piirissä ollessanne kokoontuneina Jumalan eteen häntä palvoaksenne."* [1468:3]

Rotujen sisäisten ja niiden välisten erojen variointi on kuitenkin hyvä asia, niin kuin jäljempänä käy selville tarkasteltaessa syitä älylliseltä ja hengelliseltä vastustettavuudeltaan eroavan kuuden evoluutionaарisen rodun olemassaoloon. Ihmiskunnan evoluutio edellyttää tätä variaatiota, jotta päästään menestyksellisesti väon ja elämän vaiheeseen. Nero tuskin viihtyisikokoomalinjan äärellä, sen sijaan häntä viehättää jonkinvaikean älyllisen kysymyksen ratkaiseminen, mistä hyötyvät kaikki. En ole niin sokea, etten näkisi rasismien aikaansaamia kauheuksia, jotka eivät ole edes loppuneet, mutta toisaalta evoluutio jatkuu yhä; se ei ole päättynyt. Ja muistakaa, että mitä jumalallinen ilmoitus ei voi saada aikaan, sen evoluutio saa. Evoluutio on viime kädessä osoittava Isän jumalallisen suunnitelman oikeaksi. Ajallisuuden ja avaruuden näkökulmasta katsottuna siihen vain kuluu enemmän aikaa.

Taivaallinen Isä on yksilön — ryhmän — Isä. Yksilö ei päädy siihen, mihin ryhmä päättyy. Yksilöä koskevat säännöt ovat henkilökohtaisia, kun ryhmää koskevat säännöt sitä vastoin ovat persoonattomia. Yksilö päättyy Paratiisiin ja Lopullisuuden Saavuttajakuntaan. Sen sijaan se ryhmä, josta yksilö on peräisin, päättyy jäämään planeetalle sen täydellistyneenä rotuna. Yksilö kehittyy pysyvuuntaan, hän toisin sanoen nousee korkeuksiin; ryhmä taas kehittyy vaakasunnassa. Rakkaus ja armo luonnehtivat suhdetta Taivaalliseen Isään. Kohdasta 365:3 luumme: *Jumalalla on mielessään suunnitelma, joka kattaa hänen suunnattomien valtakuntiansa jokaisen luodun, ja tämä suunnitelma on ikuinen tarkoitus, joka edustaa rajatonta mahdollisuutta, rajoittamatonta edistymistä ja loputonta elämää. Ja tällaisen verrattoman elämänuran loputtomat aarteet ovat teidän kilvoiteltavinanne!*

Mikään mainituista ominaisuuksista ei ole sovellettavissa ryhmään, vaikka ryhmäyksittäisillä jäsenillä toki voi olla yhteinen poikauden kokemus. On suuri helpotus, jos muistaa, että poikauden asemasta nauttii sielu, esuukaan aineellinen ruumis. Sielu taas on hävämätön, ainakin niiden kohdalla, jotka uskovat sen Taivaallisen Isän haltuun.

Urantia-kirjaa luettaessa ja tutkittaessa on tärkeätä muistaa, ettei kaikki jostakin aiheesta esitetty informaatio ole samassa kohdassa. Kohdassa 1110:3 *Urantia-kirja* toteaa esittävänsä kosmista tietoaaineistoa tavalla, joka valaisee niiden ohessa esitettävään ilmoitukseen sisältyviä hengellisiä ope-

tuksia. Mitä tulee nyt tarkasteltavana olevaan kysymykseen rotujen "alemmantasoisuudesta" ja "korkeamantasoisuudesta", meidän tulee huomata, että käytetyt sanat ovat suhteellisia. Maailmankaikkeus on täynnä suhteellisia realiteetteja — persoonalliset realiteetit mukaan lukien. Kuusi evolutionaaristarotua, indigorotu niiden mukana, olivat kantarotuunsa andoniitteihin verrattuina korkeamantasoisia, kun adamiitit ja nodiitit puolestaan olivat korkeampaa tasoa kuin kuusi evolutionaarista rotua, mukaan luettuina punainen, isinen ja keltainen rotu. Suhteellisuudet eivät ole ajallisuuden ja avaruuden evoluutionvaraisissa universumeissa vältettävissä. Aampana olevaan nähden korkeamantasoinen on ylempää verrattuina alemmantasoinen.

Universuminkuolevaisten aivoissa ja mielessä esiintyy eroja. Kohdissa 566:1 ja 566:7 lukee: *Aivomekanismin osalta olemassa on ... kolme perusjärjestelyä: yksi-, kaksi- ja kolmiaivoiset tyypit. Urantialaiset ovat kaksiaivoista tyyppiä, jonkin verran mielikuvituksekkaita, seikkailunhaluisempia ja filosofisempia kuin yksiaivoiset kuolevaiset, mutta toisaalta jossakin määrin vähemmän hengellisiä, eettisiä ja palvonnallisia kuin kolmiaivoiset luokat ... On olemassa kolme mielen rakenteen ryhmää siltä osin, kun kysymyksessä on yhteys henkiasioihin. Tämä luokitus ei riipu siitä, kuuluuko kuolevainen yksi-, kaksi- vai kolmiaivoiseen luokkaan. Kysymys on ensi sijassa rauhaskemiasta, eritoten tiettyjen aivolisäkkeeseen verrattavien rauhasten rakenteesta. Joidenkin maailmojen roduilla on yksi rauhanen, toisissa maailmoissa niitä on urantialaisten tapaan kaksi, mutta on myös sfärejä, joiden roduilla näitä ainutlaatuisia elimiä on kolmittain. Tällä erilaisella kemiallisella varustuksella on selvästikin tietty vaikutus luontaiseen mielikuvitukseen ja hengelliseen vastaanottavuuteen. Kuolevaiset, joilla on kaksi rauhasta, ovat heikommasti vastaanottavampia kuin yksirauhasiset, mutta kolme rauhasta omaaviin verrattuina vähemmän vastaanottavia.*

Eroja esiintyy myös taivaallisten olentojen keskuudessa.

Kohta 864:6. *Urantian yhdistyneet keskiväliolennot on planeetan serafien kanssa yhdessä suoritettavaa palvelua varten organisoitu synnynäisten lahjojen hankittujen taitojen mukaan.*

Kohta 426:1. *Sikäli kuin tiedämme Äärettömän Hengen — sellaisena kuin hän personoituu paikallisuniversumin päämajassa — tarkoituksena on tuottaa yhdenmukaisen täydellisiä serafeja, mutta jostakin tuntemattomasta syystä nämä serafijälkeläiset ovat varsin erilaisia.*

Kohdat 392:3—6. *Olemassaolonsa alussa Nebadonin universumilla oli täsmälleen kaksitoistamiljoonaa Lanonandekia, ja Melkisedekien sfäärin läpikäytyään heidät jaoteltiin loppukokeissa kolmeen luokkaan: 1. Ensimmäiset Lanonandekit ... 2. Toisasteiset Lanonandekit ... 3. Kolmannen asteen Lanonandekit ... Nämä Pojat toimivat apulasavustajina, viestinviejinä, valvojina, valtuutettuina ja tarkkailijoina, ja he toimittavat erilaisia järjestelmiä ja niiden rakenteeseen kuuluvien maailmojen tehtäviä.*

On monta hyvää ja pätevää syytä siihen, miksi avaruuden maailmoihin on tapana kehittää joko kolme tai kuusi värillistä rotua. [726:2] Kuuden — tai kolmen — värillisen rodun kehitys, vaikka se näyttääkin heikkenevän siitä, mitä alkuperäinen punainen rotu edustaa, tuottaa kuitenkin tiettyjä sängen toivottavia

muunnoksia kuolevaisten tyypeissä ja mahdollistaa erilaisten, muussa tapauksessa saavuttamatta jäävien, inhimillisten potentiaalien ilmaantumisen. Nämä muunnelmät ovat koko ihmiskunnan kehityksen kannalta hyödyllisiä edellyttäen, että niitä myöhemmin kohentaa muualta tuotettu aatamillinen eli violetti rotu. Urantialla tämä tavallinen sekoittumissuunnitelma ei kovinkaan laajalti toteutunut, ja tämä epäonnistuminen rodunkehityssuunnitelman toteuttamisessa saa aikaan, että teidän on mahdotonta ymmärtää paljonkaan siitä, mikä tällaisten kansojen status on keskitasoisella asutulla planeetalla, mikäli tyydytte tarkkailemaan sitä, mitä näistä alkuaikojen roduista teidän maailmassanne on jäljellä. [584:6—585:0]

Niin ikään kohdissa 726:2—7: *Vaikka Urantian kuolevaisilla ei lienekään edellytyksiä osata täysin arvostaa kaikkia näitä syitä, tahtoisimme silti kiinnittää huomiota seuraaviin näkökohtiin:*

1. *Moninaisuus on välttämätöntä, jotta luonnollinen valinta — korkeampien perintöainesten erillinen selviytyminen — pääsevät vaikuttamaan mahdollisimman laajalti.*

2. *Toisistaan eroavien kansojen risteytymisestä on saatavissa voimakkaampia ja oivallisempia rotuja silloin, kun nämä eri rodut kantavat korkeamantasoisia perintötekijöitä. Ja urantian rodut olisivat hyötyneet tällaisesta alkuvaiheesta tapahtuneesta yhteensulautumisesta edellyttäen, että tätä yhteen sulautunutta kansakuntaa olisi voitu tehokkaalla tavalla myöhemmin kohentaa sen perin pohjaisella sekoittumisella Aatamin verrattomaan sukuhaaraan. Nykyisten rotuosuhteiden vallitessa tällaisen kokeilun yrittäminen Urantialla olisi sangen tuhoisaa.*

3. *Rotujen erilaistuminen kannustaa terveellä tavalla kilpailua.*

4. *Rotujen väliset samoin kuin kunkin rodun sisäisten ryhmien väliset statuserot ovat inhimillisen suvaitsevaisuuden ja altruismin kehittymiselle välttämättömiä.*

5. *Ihmisrodun homogeenisuus ei ole toivottavaa ennen kuin kehittyvän maailman kansanheimot saavuttavat verrattain korkeat hengellisen kehityksen tasot.*

Kun yritämme ymmärtää nykyistä rotuongelmaa ja ymmärtäessämme *Urantia-kirjan* selvityksen evoluutiopohjaisista roduista ja eritoten indigonvärisestä rodusta, meidän tulee aina muistaa, että se, mikä kansa olemme tekemisissä, ei ole jumalallisen suunnitelman mukaisista. Jos jumalallista suunnitelmaa olisi noudatettu, me kaikki ihailisimme Jumalan viisautta ihmisen kehittämiseksi. Jos epäilysten raastaman Urantian kuolevaiset vain voisivat tarkkailla yhtäkin näistä kauan sitten valoon ja elämään asettuneista edistyneemmistä maailmoista, he eivät enää koskaan asettaisi kyseenalaiseksi luomistyön evolutionaarisen järjestelmän viisautta. Vaikka ei mitään sellaista tulevaisuutta olisikaan, joka merkitsee iäti jatkuvaa luodun edistymistä, tällaisten, loppuun viedystä tavoitteiden saavuttamisesta kertovien vakiintuneiden maailmojen kuolevaisrotujen häikäisevät evolutionaariset saavutukset osoittaisivat ihmisen luomisen ajallisuuden ja avaruuden maailmoihin silti perin juurin oikeutetuksi. [631:5] Meillä olisi nyttemmin yksi rotu, täydellinen rotu kaikkein välttämättömine fyysisine, älyllisire ja hengellisine valmiuksineen, sen sijaan että meillä on keskeneräisiä valmiuksia jakautuneina eri rotujen kesken. Jos sinut voitaisiin yht'äkkiä kuljettaa tässä kehitysvaiheessa olevalle planeetalle, kuvailisit vaistomaisesti tällaista maailmaa taivaaksi maan päällä. [625:0]

[O]lisi kuitenkin muistettava, että näillä toissijaisilla roduilla

oli monia haluttuja ominaisuuksia, jotka olisivat kohentaneet ensisijaisia kansoja melkoisesti, jos niiden paremmat kannat olisi voitu sulauttaa ensisijaisiin. [919:8] Toissijaiset sangit olivat biologisessa mielessä joissakin suhteissa ensisijaisiin rotuihin verrattuina ylivoimaisia. [920:8] Muistakaa, että ilmoittajat ketovat siitä, mitä tapahtui, ja meidän on aina pidettävä mielessämme se, mitä olisi pitänyt tapahtua, ja mihin olisi päädytty, jos jumalallista suunnitelmaa olisi noudatettu.

Yhteenvedon totean, että jumalallinen suunnitelma edellytti kuolevaisen ihmisen kehittyväksi elämästä; toiseksi se ihmisen ilmaannuttua edellytti planeetan ulkopuolisten persoonallisuuden opastavan ohjaavan ihmisten kehitystä, organisoimaan yhteiskunnan moraalisten ja eettisten periaatteiden mukaisesti ja vapauttamaan rotut niitä rappeutuneista aineksista, jotka ilmaantuivat ihmisten pariuduttua eläinserkkujensa kanssa enen kuin kyky tuottaa tätä teta jälkeläisiä ehtyi. Jumalallisen suunnitelman tämä osa suistui raiteilta Planeettaprinsi Caligastan liityttyä Luciferin kapinaan.

Toiseksi, biologinen rodunkohennussuunnitelma katosi sekun enenaikaisesti Aatamin ja Eevan alennettua itsensä kuolevaisen asemaan jumalallisen luottamustehtävänsä rikkomalla ja vesittämällä näin sen verrattoman elämänplasmasta jatkuvan virran, jonka oli määrä kohentaa rotuja. Sininen rotu hyöyi tästä verrattomammasta elämänplasmasta eniten, mistä oli lopputuloksena valkoinen rotu ja planeetan hallitseva kulttuuri. Kun rotujen kehitys jatkui, päädyimme lopulta nykyiseen tilanteeseen. Vaikka Totuuden Henki Mikaelin ohjoittautumisen tuloksena suokin yksilölle mahdollisuuden välttyä kaksinkertaisen rikkomuksen seuraamuksilta hengellisesti, rotujen täytyy siitä huolimatta edistyä etupäässä ihmisperäisiä rodunkohennuskeinoja käyttäen.

Jos tarkastelemme kertomusta kuudesta evoluutiopohjaisesta rodusta liittämättä sitä planeetan kapinaan ja Aatamin rikkomukseen, *Urantia-kirja* tosiaanakin näyttää rasistiselta ja vain valkoiselle kulttuurille tarkoitettulta ilmoituksen huolellinen tutkiminen jolla kuitenkin ymmärrykseen, joka osoittaa, ettei asia ole noin. Onko

Urantia-kirja rasistinen? Eii! Mutta rodut ovat, mikä johtuu epäilemättä siitä, että puuttuu riittävä hengellisyttä ja sen seurauksena veljellistä rakkautta. Ilmoittajien orpakko esittää kertomus sellaisena kuin se tapahtui, ei siltä, jollaisena sen olisi pitänyt tapahtua. He kertovat silti myös, mikä on rotuongelman kohtalo. Rodut tulevat lopulta sekoittumaan, ja rotuja tulee olemaan vain yksi. Sitä ennen meidän tulisi kiinnittää huomiota niihin syihin, jotka esitetään erilaiset älyllisen ja hengellisen vastanottavaisuuden potentiaalit omaavien rotujen kehittymiseen.

Urantia-kirjassa meille sanotaan: *Ilmoituskin on kehityksellistä, mutta se on aina edistävää. Kautta aikojen, jonkin maailman historian alusta sen loppuun saakka, uskoon kuuluu ilmoitukset. Ilmoitukset ovat kerta kerralta yhä laajempia ja toinen toistaan valaisempia. Revelaation, ilmoituksen, tehtävänä on panna järjestykseen ja tarkistaa toinen toistaan seuraavat kehityskannat. Mutta jotta ilmoitus jalostaisi ja ylevöittäisi kehityskantoja, tällaisten jumalallisten tarkastuskäyntien pitää tulla esille sellaisia opetuksia, jotka eivät ole liian kaukana sen aikakauden ajattelusta ja suhtautumisista, jona ne esitetään. Ilmoituksella on siksi aina oltava ja sillä on aina kosketus evoluutioon. Ilmoitususkontoa rajoittaa aina pakostakin ihmisen vastaanottokyky.* [1007:1] Mutta vaikka näin onkin, ei pidä hämmästelä sitä, etteivät kaikki, jotka kirjaan tarttuvaja sitä seläilevät tai sen lukevat, ole valmiita omaksumaansa opetuksia. Hengellisen valmiuden koetin on kyky kästää ja omaksua.

Jumalallisena ilmoituksena *Urantia-kirjan* oikeellisuus tulee viime kädessä todistetuksi yksilönuskolla. Vaikka on totta, että monet historialliset tosiasiat voidaan todentaa omista muistilähteistämme, paljon enemmän on niitä, joita ei voi todentaa, sillä kyseiset tapahtumat ovat sattuneet ennen historiallisia aikoja eli ennen kuin alettiin tehdä kirjallisia muistiinpanoja. Arvelenettä suuri osa niistä kysymyksistä ja epäilyksistä, jotka kohdistamme viidennen aikakautisen ilmoituksen tiettyihin aspekteihin, ovat aineellisen mielen epäonnistuneita mutta sinänsä ansiokkaita yritysasiavuuuttaa uskon koetin. Samalla tavoin kuin käsitys maailmankaikkeuden ystävällisyydestä myöskäsitä älyllisiltä ja hengellisiltä kyvyiltään eroavien kuuden evolutionaarisen rodun luomisesta edellyttää hengellistä oivallusta, jotta siinä näkisi Isän rakastavan käden liikkeit.

AJATTELUN LAATU

SUZANNE M. KELLY
Yhdysvallat

Olen viime aikoina pannut merkille, että sivilisaatio on nopeampoisessa ja lyhytjännitteisessä nykyhetkessä on helppoa tempautua mielettömän sanatulvan taukoamattoman virran vietäväksi. Ajatukset ja ideat kimpoilevat jatkuvasti aivojemme ympärillä kuin flipperin pallot, jotka etsivät bonuspisteitä ja suoraa pääsyä kita-aukkoon. Ja jos kosketus saa valot vilkkumaan, täysosuma saattaa olla tosiasia. Jos vivut sen sijaan eivät synkkaa kulloisenkin mahdollisuuden kanssa, niin seurauksena oleva sotku on nimenomaan sitä — sotku. Jos ajattelee tai pohdiskelee kysymyksiä "miten" ja "miksi" hengellisiä merkityksiä tä syvällisempiä syitä, niin (sillä,

että edes yritämme niiden ymmärtämistä) löytämämme vastaukset tai päätelmät ja johtopäätökset laajentavat aina ymmärrystämme. Laajempine ymmärryksinemme kasvamme yksilöinä ja siirrymme eteenpäin (eli lähemmäksi Jumalaa) ja kykenemme löytämään joka yrityksellä entistäkin syvällisimpiä hengellisiä merkityksiä.

Toivokaamme, että tuo suunta johdattaa minut nyt tämän artikkelin aiheeseen, joka on ajattelun laatu. Joku teistä voi nyt ajatella, että ajattelu, laadukas ajattelu, on omituinen aihe, jopa vaikeasti käsiteltävä aihe. Todellisuudessa laadukas ajattelu on kuitenkin perin yksinkertaista.

Luemme *Urantia-kirjasta*: *Alussa elämä oli olemassaolotaitelua; nyt se on elintasotaitelua, seuraavaksi se tulee olemaan kamppailua ajattelun laadusta eli siitä, mikä on inhimillisen olemassaolon seuraava mainen tavoite* [910:1] Vaikka niin onkin, että se on seuraava mainen tavoite, meidän tulismielestäni ryhtyä työskentelemään sen kimpussa mahdollisimman nopeasti. Ja Luojan kiitos, jotkut muutkin tekevät samoin.

Tri Candace Pert ja tri William Donaldson ovat hiljattain kehittäneet edelleen tutkimustuloksia, joita on esittänyt laaja joukko asialle omistuneita henkilöitä. Henkilöluetteloon kuuluvat muiden muassa Jacques Monod, joka sai fysiologian Nobelpalkinnon vuonna 1965 löydöistään, joissa on kysymys solunsisäisistä molekyyli- ja geneettisistä mekanismeista; David Bohm, joka tunnetaan parhaiten todisteistaan kaikenlaisen aineen keskinäisestä sidoksisuudesta eli ominaisuudesta, jolle hän antoi nimen "implikoitujärjestys", ja Niels Bohr, joka uskoi, että atomien törmätessä toisiinsa jossakin kemiallisessa vaihdossa ne vaihtavat elektroneja (Dewey, 2001, <http://www.ec-kerd.edu/aspec/dewey.html>). Pertin ja Donaldsonin tutkimuksin on havaittu jotakin sellaista, joka on nykyihmiselle yhtä tärkeää kuin tulen keksiminen oli alkuihmiselle. Viittaamaan siihen, että on löydetty keino valokuvata ajatuksen jäljet kolmiulotteisesti. Tätä kutsutaan "positroniemisio- tomografiaksi".

Ruumiimme on kolmiulotteinen fysikaalinen kuva siitä, mitä ajattelemme. Ruumis tietää, mitä siltapahtuu, ei vain aivojen välityksellä vaangkanaisessa niistä 30—50 biljoonassa solussa ja hermojen välittäjäaineissa, joista ihmisruumi koostuu. Hermovälittimet eivät ole ajatuksia, mutta ne liikkuvat ajattelun mukaan.

Max Planckin esittämän valon kvanttiteorian mukaan valoa voidaan pitää aaltoina tai fotoneiksi kutsuttuna ainehiukkanena. Valo ei voi yhtäaikaan olla sekä aalto että hiukkanen. Miten ei-aineellisesta aallosta tulee aineellinen fotoni, ei ole tiedossa, mutta sitä kutsutaan kvanttihiyyksi. "Ajatus" on ei-aineellista, mutta se voi samankaltaisin hyppäyksin luoda aineellisia molekyyliä: välittäjäaineita ja neuropeptidejä. Ajattelu luo nämä hermon välittäjäaineet ja neuropeptidit. Ajattelu, mieli, järki, on ei-aineellista, ja silti se on löytänyt keinon toimia yhdessä näiden aineellisten molekyylien kanssa. Yhteys on niin tiivis, että mieli ei kykene projisoitumaan ruumiiseen ilman näitä viestinmolekyyliä. Jokaisen ajatuksen myötä aivosolujen DNA siirtelee vety-, happi-, hiili- ja muita atomeja muodostamaan näitä hermon välittäjäaineita eli peptidejä (Donaldson, 1991, <http://www.autogenic-therapy.org.uk/News003.pdf>). Mitä nämä peptidit ovat? No molekyyliä tietenkin!

Kaikki, minkä näemme mihin koskemme, koostuu molekyyleistä. Eli yksinkertaisesti: ajatukset luovat energiaa, energia luo massaa ja massa luo todellisuutta. Ja kaikkien, mitä on, sisältyy jumallista energiaa, alkukipinä, joka on peräisin alkulähteestään, jumaluudesta. Luominen on jumaluudesta, se on ajatuksesta ja vain siitä.

Tämä on se kuva, johon meidät on valettu:

Järki saattaa valvoa sivilisaation mekanismia, viisaus saattaa antaa sille suunnan, mutta hengellinen idealismi on se energia, joka todella vasta nostaa ja edistää ihmisten

kulttuurin yhdeltä saavutustasolta toiselle. [909:8]

Tie hengelliseen idealismiin alkaa laadukkaasta ajattelusta, mutta laadukas ajattelu alkaa tavallisesti yksinkertaisesta kysymyksestä, sellaisesta kuin "miksi?" Miksi näin? Miksi noin? Luonnollisessa ajattelun virrassa kysymys laajenee luovasti kysymykseksi "mitä jos?" — ja juuri nuo "mitä jos" -kysymykset ovat sivilisaation rakennuskiviä. Sivilisaation edistyessä noista ajatuksista ja ideoista tulee ihanteita, ja ihanteet ovat aitoa laadukkaan ajattelun ravintoa. Ihanteet ovat minkä tahansa kulttuurin yleistämisen edistymiselle oleellisia.

Jos siis seuraamme, mihin luova ajatusjohtaa, ymmärrämme samalla, mihin laadukas ajattelu johtaa ja sen, miksi kuvanveistäjän on ensin nähtävä lopputulos marmoripaadessa ennen kuin se veistetään. Ennen kuin hän tarttuu talttaan, hänen on nähtävä kuva mielessään. Talosi suunnitellut arkkitehti näki sen mielessään ennen kuin sitä voitiin rakentaa. Meidänkin on seurattava tätä ajatuspolkua ja pääteltävä, että tämä on ihmisen luomiskyvyn normaali kulku. Meidän täytyy ensiksi antaa laadukkaaseen ajatteluun — luovaan ajatteluun — synnyttääksemme idean ennen kuin se puetaan muotoon taidintaan.

Yksinkertaisuus on ällistytävä. Koko ihmisen todellisuus, mielen näkemä todellisuus, on täytynyt synnyttää ensin perimmäisessä mielessä. Tähän konseptioon sisältyy se muotojen maailma, jonka Platon niin selkeästi näki. Kaiken mahdollisesti olevan hahmo odottaa vain, että tunnistamme ja todellistamme sen. Tämä on osa suurta järjestystä ja yllyke, joka haastaa meidät panemaan alulle muodon — ja viime kädessä kaikkien muotojen — lähteen tunnistamisen. Ja tämä on mahdollista vain laadukkaan ajattelun kautta.

Zig Ziglar — tainuorempien lukijoiden kohdalla Tony Robbins — veloittaa teiltä satoja dollareita kertoakseen vain sen, minkä minä kohta kerron paljon vähemmällä. Ja näinse menee: kaikki alkaa positiivisesta ajattelusta. Keskittäessänne ajatuksenne ja kylläessänne ne hyvän energialla, Jumalan energialla, nomainitut peptidit eli molekyyliä varautuvat eli fokusituvat. Ne alkavat varauduttuaan vetää puoleensa muita molekyyliä, joilla on sama frekvenssi, ja kuta enemmän saat keskittymällä niihin varausta, sitä enemmän vetovoimaa niillä on, ja magneettien tavoin ne alkavat vetää yhteen yhä enemmän samalla tavoin varautuneita molekyyliä ja alkavat ilmetä näkyvässä todellisuudessa.

Näin sinusta tulee elämän kokemuksesi myötä luoja. Ja ajatellessasi ja tehdessäsi, mitä hyvänsä oletkin tekemässä, luot samalla energiaa, ja energiasignaalin ainutlaatuisen. Sinä olet se, joka kokee tuonenergian muodattumisen, olipa se positiivista tai negatiivista. Joten energiaa eivät luo vain ajatuksesi ja tekosi vaan myös reaktiosi. Ja kaikki on henkilökohtaisessa frekvenssissäsi. Olemme tienneet tämän vuosisatoja, ja puhumme siitä karmana — se, mitä ajatuksillasi ja teoillasi lähetät ympärillesi, on ympärillesi lähetettyä energiaa, jokakulkee kehässä ja tulee lopulta takaisin koettavaksesi. Mitä kylvää, sitä niittää.

Tässä piilee "positiivisen ajattelun alkio": voit luoda mitä tahdot; löydät mitä etsit. Perimmäinen etsintämme kohde on jumalasuhteemme, ja vapaatahtoisena myötäluoja-

misen kruunaus tai liikkeellelähtö on päätös tehdä Jumalan tahto.

Toinen laadukkaan ajattelun porraskivi ilmaantuu siitä, että tunnistaa tai ymmärtää olevansa kosminen kansalainen; tietoisuus siitä ja usko siihen, että olemme potenti aalisesti kuolemattomia. Nimenomaan ajatuksemme rakentavat sen sillan, joka johtaa meidät kosmiseer kansalaisuuteen kuuluvaan kuolemattomuuteen. Ja aivan kuten toivomme meidät rotkon yli johtavan sillan osalta, niin toivomme tästäkin sillasta, että se on asiantuntijoiden korkeimman luokkaisista materiaaleista rakentama. Ellei se ole, se saattaa romahtaa kulkuneuvomme painosta. Henkilökohtaisista ajatuksistamme muodostuvat ne materiaalit, jotka ovat tarpeen rakennettaessa päivittäistä siltaamme hengelliseen kuolemattomuuteen ja laadukkaan ajatteluun.

Meidän tulee koettaamuistaa, että korkeimmanlaatuisen ajattelu koskee jumalallista suunnitelmaa. Koska ihmisen ajattelu on suurimmaltaan epätäydellistä, meillä on paratiisillinen partneri auttamassa meitä sovittamaan ajatteluamme täydelliseen ajatteluun, Jumalan ajatteluun, mikä aina edistää evoluutiota. *Urantia-kirja* sanoo: *Ihmisen mieli voi saavuttaa korkeita hengellisen ymmärryksen tasoja ja vastaavia arvojen jumalallisuuden sfäärejä siksi, ettei se ole kokonaan aineellinen. Ihmisen mielessä on henkiydin — jumalallista läsnäoloa edustava Suuntaaja.* [2094:5] Tämän vuoksi kaikki edistys alkaa ajatuksesta.

Ajattelumme kulkee lisäksi kaavoissa. Jotkut kaavat ovat eläinperäisiä. Eläinperäiset ajatukset säilyttävät meidät jäädäksemme eloon ja luodaksemme sielun. Sielumme mahdollistaa meidän löytää ikuisia ajatuksia, ja se puolestaan johdattaa meidät hengen vapautumiseen ja todelliseen palvontaan: laadukkaan ajattelumme määränpäin. Minätietoisuudesta jumalatietaisuuteen.. suurenmoinen konsepti!

Mikäli joku sattuisi ihmettelemään, miten me Urantialla päädyimme siihen, että esiintyy monenlaisia jumalatietaisuutta — ja vaikkette sitä ihmettelisikään — niin näin se uskoakseni tapahtui:

Urantia-kirjassa sanotaan: *Liian usein, aivan liian usein, turmelette mielenne epärehellisyydellä ja paadutatte sen epäoikeudenmukaisuudella, alistatte sen eläimelliselle pelolle ja vääristelette sitä hyödyttömällä huolekkuudella.* [103:5]. Laadukkaasta ajattelustahan ei tuossa puhuta. Kirja sanoo melö: *Vaikuttimena oleva ajatus, hengellinen sisältö, on se joka antaa kuolevaisen esittämälle rukoukselle merkityksen. Sanat ovat arvottomia.* [85:1]

Tuo saa minut uskomaan, että ajattelun hengellinen sisältö ilmaantuukosmisen kansalaisuutemme hyväksymisen myötä.

Olen lisäksi pannut merkille, että ajattelun rakennuskivet ovat yksinkertainen Kolminaisuuden heijastuma. Isä, Poika ja Henki ovat yhtä kuin teesi, antiteesi ja synteesi.

- Alussa Jumala tuotti ajatuksen. Teesi.
- Erottaessaan Ajatuksen itsestään Jumala tuotti antiteesin. Hänestä tuli Poika.
- Ajatuksen ja ajatuksen erottamisen tunnistaminen

johtivat synteisiin. Hän oli Henki.

Luovan ajattelun kaava — teesi, antiteesi ja synteesi — saatettiin tuona hetkenä liikkeeseen.

Ideoiden ja ajatusten pettäessä huomaamme, ettei ajattelumme ollut perusteellista; emme harkinneet luomuksemme koko vaikutus alaa. Se voi olla hauskaakin. Analogiaan turvautuen totean, että meidän on lopulta hyväksyttävä se, että *me* lennämme ajattelumme lentokonetta; me päätämme, nousemmeko itse asiassa ilmaan niin sanoakseni "spekulaatiolomalle". Spekuloitiloma on teesi, sillä noustuamme ilmaan meidän on lennettävä perille eli antiteesiin saakka. Antiteesissä meidät on täytettävä polttoainetankit uudelleen, sillä matka takaisin synteisiin on pitkä. Jos et pääse antiteesiinsaakka, saatat jäädä lomalle todellisuudesta. Jokainen meistä tuntee tuollaisia lomalaisia.

Laadukas ajattelu vie eteenpäin ei vain meitä henkilökohtaisesti vaan koko ihmiskuntaa. *Urantia-kirja* sanoo: *Aineellisen tietämyksen laajeneminen mahdollistaa ideoihin sisältyvien merkitysten ja ihanteisiin sisältyvien arvojen laajemman älyllisen arvioimisen. Ihminen voi löytää totuutta sisäisestä kokemuksestaan, mutta hän tarvitsee selkeää tosiasiatietoa soveltaakseen omakohtaisesti löytämänsä totuuden jokapäiväisen elämän armoittoman käytännöllisiin vaatimuksiin.* [1222:6]

Viime kädessä on niin, että ajattelun laadukkuus voi auttaa meitä löytämään totuutta, kaiken kattavan totuuden, oman laadukkaan ajattelumme kehtyksestä. Minun oli kysyttävä itseltäni, miten määrittelen ymmärrykseni totuudesta, voidakseni sen tunnistaa.

Kysyin Jumalalta: Missä on se totuus, jota voimme itse kukin etsiä sen löytääksemme, onko se toisten teoissa vai mielen teoissa? Onko tieto tason alku vai loppu? Onko kukin kysymys vastaus, kukin vastaus ovikysymysten maailmaan, joihin kaikkiin on ennen jo vastattu? Vai eikö totuus ole sana tai selvitys sinänsä, vaan Jumaluuden ekstensio, jota jokaisen ihmisen tuleepunnita? Jos niin on, sen hyväksyminen tukahduttaa pelkoa, ja infiniittisyyden rajat tulevat yhä lähemmäksi, niin kuin tulee kaikki luonto, kaikki ihmisyys, kaikki mahdollisuus, kaikki aika yhteinä jaksona.

Tämän omakohtaisen ymmärrykseni myötä koetan laaduttaa päivittäisiä ajatuksiani ja yritän korostaa noihin ajatuksiin käkeytyviä ihanteita, ja sitten ponnistaa saadakseni ne päivittäisen elämänikäyttöön. Toivon ja rukouilen, että kohti kosmista kansalaisuutta suuntautuvalla matkalla kohtaamani tilanteet jatekemäni päätökset punnitaan aina laadukkaan ajattelun vaa'alla.

©2002 Suzanne M. Kelly. Julkaisuun saatu lupa.

Kirjallisuutta:

Dewey, Richard E. (2001) *It Really Matters That Information Is Really Matter*. St. Petersburg, Florida: Academy of Senior Professionals at Eckerd College (ASPEC) Forum. (<http://www.eckerd.edu/aspec/dewey.html>)

Donaldson, William. (1991) *Autogenics in Relation to Neuro-Transmitters and Neuro-Peptides*. London: British Autogenic Society Newsletter. (<http://www.autogenic-therapy.org.uk/News003.pdf>)

SIELUN RAKENNUSTYÖMAA

Muuan kirvesmies tarkastelee lukua 100

JAMES WOODWARD
Chicago, Yhdysvallat

Kreikkalaiselle urakoitsijalle ja rakennuttajalle hän sanoi: "Ystävänä, niin kuin rakennat ihmisten aineellisia rakennelmia, niin kasvata itsellesi hengellinen olemus, joka on sielussasi asuvan jumalallisen hengen kaltainen. Älä anna sen mitä saavutat ajallisen rakentajana, mennä sen edelle, mihin yllät taivaan valtakunnan hengellisenä poikana. Kun rakennat ajallisuuden asuinkartanoita jollekulle toiselle, älä silloin unohda huolehtia siitä, että sinulla on omistusoikeus ikuisuuden asuinkartanoihin. Pidä alati mielessäsi, että on olemassa kaupunki, jonka perustukset ovat vanhurskaus ja totuus ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala." [1474:6]

Astu SIELUN RAKENNUSTYÖMAALLE, jolla suojakypärät eivät ole tarpeellisia. Täällä ei ole päälle putoilevien esineiden vaaraa. Itse asiassa meitä kehoitetaan avautumaan Paratiisista laskeutuvalla armolle. Täällä, melun ja sekasorron keskellä, heiveröinen ääni yllyttää meitä ottamaan vastaan tarjolla olevan totuuden ja armon, kuittaamaan universon korkeimman luokkaiset rakennusmateriaalitoimitukset. Edistyminen tässä henkilökohtaisessa projektissa edellyttää antaumuksellista jumalallisen rakkauden valitsemista.

Keskeistä luvussa 100, Uskonto ihmisenkokemuksessa, on *kokemus siitä, että elää dynaamista uskonnollista elämää* [1094:1]. Niin keskitetysti, ettei sellaista ole nähty koskaan ennen näitä lahjana saatuja ilmoituksia, se inspiroi meitä ryhtymään rehtiin "työhön hengellisen kasvun" (1094:2) hyväksi. Antautuessamme tutkimaan ajatuksella luvun seitsemää ylevää jaksoa niistä kiteytyy pyhä elämäfilosofia, jossa sanat venyvät niin, että ne astuvat ulos älyllisen viestinnän roolistaan, sillä näissä opetuksissa paljastuu käytännön menetelmä täydellisyys saavuttamiseksi. Lukua rivi riviltä tutkiessamme löydämme sieltä ikuisen sielun rakennuspiirustukset.

Piirustustemme laatija, viisas Melkisedek, ymmärtää meidän olevan ihka uusia olentoja, ja ensimmäinen jakso käsittelee lapsia ja projektin erilaisia haittoja. Mukana on kärjekäs toteamus kasvamisen kiireestä (1094:4) ynnä varoitus: *Merkittävimmät kasvua estävät tekijät ovat ennakkoluuloisuus ja tietämättömyys.* [1094:4] Varoittava näuvo koskee kielteisiä ajatustottumuksia, joka rajoittavat sielun laajenemista ja uhkaavat keskeyttää sen rakentamisen. Kohta miehemme palautetaan, että *kasvun osoittimina eivät ole pelkät tulokset vaan sitä osoittaa mieluumminkin eteneminen.* [1094:5] Rakennuslupa tuli tuota pikaa mutta vasta ajattelun, sanan ja toiminnarkohenemisen jatkuvuus takaa työn joutuisuuden. Kun "korkeimpia" vähäisemmät "arvot" (1094:5) tuppaavat esille, voimme turvautua projektipäällikköön, Ajatuksensuuntaajaan, joka vobpastaa, jos sitoudumme elämään *tänä päivänä lojaalisuutta osoittaen* [1094:6] ja vaalimme perustustemme tarvitsemaa maaperää (1094:7). Se, että ollaan *normaalilla tavalla tietoisia omasta pienuudesta — ollaan nöyriä* [1094:7] on pakollinensuhtautumistapa tällä työmaalla. Niin on myös *itsekkyyttä — omatunto* [1095:0]. Tontti pitää ensin raivata ja tasoittaa, viat kartoittaa ja valmistaa se kuolematomia kohennustoimia varten. Työkäluapakkiimme kuuluvat *uuskonnolliset ... tottumukset* [1095:3] on lueteltu inspiroivana ihanteellisen käyttäytymisen selostuksena, jonka kruunaa Isän tah-

don täyttämisen lakikivi: *eläminen niin kuin olisi Jumalan kasvojen edessä* [1095:3]. Ensimmäinen Lähde ja Valvoja on työmaalla 24 tuntia viikon seitsemänä päivänä.

Havainnollistus jatkuu toisessa jaksossa opetuksen kohdistuessa sielunrakentajan sydämeen: *Hengellinen edistyminen perustuu hengellisen köyhyyden älylliseen tunnustamiseen, mihin liittyy omakohtainen tietoisuus täydellisyyskaipuusta, halu tuntee Jumala ja olla hänen kaltaisensa, varaukseton aikomus täyttää taivaassa olevan Isän tahto.* [1095:5] Kuulemme tässä kaikuna totuuden, joka sisältyy yhteen "autuuksista": *"Autuaita ovat hengeltään köyhät, nöyrät, sillä heidän ovat taivaan valtakunnan aarteet."* [1570:4] Eli kun valmistaudumme sokkelin valamiseen, kysytään taas nöyryyttä. Meidän tulee myöntää olevamme hengellisesti tietämättömiä ja osoittaa sekä kehittymisen halukkuutta että sen kaipausta. Rodanin sanoin: *Olemmeko halukkaat syntymään uudesti, tulemaan uudelleenmuovatuiksi? Olemmeko valmiit alistumaan tähän hirveään ja koettelemaan prosessiin, jossa minä tuhoutuu ja sielu jälleenrakennetaan?* [1782:1]

Oman pienuutensa tunnustamiseksi sisältyvä ihme on siinä, että se osoittaa *tarpeiden tiedostamista* [1095:6], ja näin se avaa sielun veräjän sisään pyrkivälle armolle. Se auttaa myös *merkitysten näkemistä* [1095:6] ja *arvojen löytämistä* [1095:6]. Nebadonin huolellinen Arkkitehti on piirtänyt suunnitelman, joka vahvistaa "aitoa hengellistä kehitystä" (1095:6) kytköksiin, joiden avulla ihmisestä tulee *sielun*, jonka vaikuttimena on rakkaus, jota aktivoi epäitsekkäs palvelumieli ja jota hallitsee jumalallisuudesta kertovien täydellisyysihanteiden varaukseton palvelu. [1095:6] Suunnitelmat vahvistavat, että *ihmisen itsensä toteuttamisen päämäärän tulisi olla hengellinen, ei aineellinen* [1096:3]. Ja "ikuiset perustukset, joille kuolematon persoonallisuus rakennetaan" (1096:3) on hahmoteltu selkeästi, joten saamme sovittaa "avarudessa" ja "ajallisuudessa" (1096:3) ilmenevän *anteemme tämän täydellisyysprojektin mukaiseksi.* Jeesus antaa *perinpohjaisen varmuuden* [1096:4] takuun, joka antaa turvan *ihmellisen nurjamielisyyden, itsekkyyden, julmuuden, vihan, häijyyden ja kateuden* [1096:4] vuoksi altoja vastaan. Työturvallisuudesta on tietenkin huolehdittava, mutta "hengellinen tavoitteeseenpääsy" (1096:5) helpottaa väistämättömistä vahingoista selviämistä silloin, kun "rakkaimpina hellityt kunnianhimoiset tavoitteet sortuvat" ja "kiihkeimmät toiveet murskautuvat" (1096:5). Jopa "mullistukset, jotka romuttavat ihmisen ajalliset luomukset" (1096:5) näyttävät sen jälkeen vain vähäisiltä aikataulun tarkistuksilta.

Kolmas jakso kartoittaa edelleen alustavaa perustojen

laskemista tuoden mukanaan merkitysten ja arvojen hyödylliset tarvekalut. Nämä ratkaisevan tärkeät käsitteet muovaavat edistymisen määrittävät päätökset. Vastavoimana sovituista aikatauluistakiinnipitämisen pyrkimykselle, joka usein johtaa "emotionaaliseen turhautumiseen" (1096:7), pitää olla laadusta huolehtiminen, kun päätämme suhtautumisestamme työhön, mikä on arvo [1096:8] ja materiaaliin millä on arvoa [1096:8]. Meidän tulee tavoitella "arvojen kasvua, edistymistä merkityksissä" (1097:3) taataksemme sen, että *kuolematon sielu on kehkeytyvässä*. [1097:3] Kyseisen jakson viimeinen lause tuo eteemme ratkaisevan tärkeän rakennuselementin: *elävä usko* [1097:4]. Se paljastuu "ainoaksi panokseksemme kasvun hyväksi" (1097:4). Usko on nosturimme, ja nostaa meidät aineesta henkeen; se on pystysuora silta intuitiivisten kaipausten ja aistemme tavoittamattomissa olevien ikuisten realiteettien välillä. *Muutoin kuin uskonnollisen kokemuksen tietä ja aitoa uskoa harjoittamalla ihmiskunta ei koskaan kykene löytämään jumalallisuutta*. [1116:5] Kasvunhaaluun tulee liittyä varaukseton usko siihen, että näkymätön hengen ulottuvuus pyrkii iätikkömme. Kysymys on siitä, että järki myöntää sydämen voivan loppujen lopuksi omaksua enemmän kuin mihin mieli kykeneeapsen vakuuttuneisuus siitä, että isä ja äitihjaavat hänet rakastavasti kypsytyteen.

Jaksot neljä ja viisi hahmottavat lisää varmuudella kohdattavia takaiskuja: aikataulutörmäyksiä, materiaali- ja työselkkauksia. On hyvä muistaa, että *[k]aikki ne muodot, joissa sielua koskeva ristiriitatilanne ilmenee, ovat peräisin siitä, että moraalisesta tai hengellisestä tajunnan ja puhtaasti ähällisen tajunnan väliltä puuttuu harmonia*. [1478:5] Rakennusmestareita kun olemme, meille on annettu *velvollisuus yhdistää persoonallisuuden sisältämät sielunvoimat* (kaikki järjestelmät, sielun rakentamisen aliruokosijat) *RAKKAUDEEN herruuden avulla* [1097:7], mistä juontuvat *[t]erveys, mentaalinen suoriutuskyky ja onnellisuus* [1097:7]. Tehtävä vaatii kaikkien johtajankykyjemme käyttöönottoa. "Epäitsekäs ihmisten rakastaminen" (1098:1) toimii tehokkaana vastapainona egoistisille vaikuttimillemme ja edistää yhteistyötä muiden työntekijöiden kanssa — *ymmärrät lähimmäistäsi* [1098:1] harjoittamalla "suvaitsevaisuutta" ja "ystävyyttä" (1098:1). Tämä todellisten arvojen tunnistaminen, joka yhdistyy entistä laajempaan näköalaan siitä, mitkä ovat tunnistetut vaarat, auttaa meitä joutuessamme kohtaamaan edistymiseen kohdistuvat uhat. *[H]yvänlaatuinen rakkauden virus* [1098:3] on täydellinen resepti täyteen tuotantoon pääsemiseksi, ja se on sitä sekä työpaikalla että suhteessa yleismaailmalliseen miehistöömme. Meille kerrataan lisäksi, että vaikka joitakin projekteja voijouduttaa "äkillinen ja dramaattinen kääntymys" (1099:1), useimpien meistä täytyy kuitenkin ilmestyä yömaalle joka päivä nöyrinä päivätyöläisinä, joita ohjaa "hengellinen mietiskely" "metskelevän palvonnan ja kiitosrukouksen" rydyttämänä (1100:1).

Suunnitelma alkaa näkyä kokonaisuutena jaksoissa kuusi ja seitsemän, joissa meille näytetään edistymisen kaavakuvat ja arkkitehtuurin yksityiskohdat: *kyselemätön uskollisuus ja varaukseton omistautuminen korkeimmille arvoille* [1100:3], jotka johtavat "jalouteen ja suuruuteen" (1100:5). Tietty sielun kypsytyksen merkki ilmaantuu ratkaisevan tärkeässä rakennetta koskevassa huomiossa: *Minuus on antautunut* [1100:6] — voimme purkaa egon turvana olevat rakennelmat! Olemme rakentajina oppineet,

että kehittyminen raaka-aineesta täydellistyneeseen elämään kysyy tiettyjä luonteenpiirteitä kuten "enentyvää kärsivällisyyttä, pitkämielisyyttä, mielenlujuutta ja suvaitsevaisuutta" (1100:6). Selviämme tarkastuksesta toisensa perään osoittaessamme "ylevää rauhaa" ja "kosmista tasapainoisuutta", yltäessämme "hengelliseen tasapainoisuuteen" ja ollessamme "pettymyksen tavoittamattomissa" (1101:1). Olemme toiminnallamme saavuttaneet "turvallisuudentunteen, johon liittyy tajuisuus voolle pääsevistä autuudesta" (1101:2). "Laajentunutta hengellistä näkemystä edustavat uudet lojalisuussuhteet" (1101:3) ovat johtamassa suoraa tietä "uusille rakkauden ja omistautumisen tasoille, uusille palvelun ja lähimmäisten tasolle" (1101:3) sekä "laajempaan tietoisuuteen Jumalan Isyydestä ja ihmisen veljyydestä" (1101:3). "Yhä runsaampina lahjoina annettavasta jumalallisesta viisaudesta ja kosmisesta ymmärryksestä" (1101:4) johtuen on käymässä yhä ilmeisemmäksi, että sielun rakentaminen on lähemmässä täyttymystään.

Lopuksi meille näytetään "korkein ilmenemä", hienoimmista hienoin aineellisen luomisen saavutus, jumaluuden personoituminen kuolevaisiksi, harvinaisista harvinaisista: jumalallinen ihminen. Vaikka näihin suunnitelmiin kuuluu myös hienovarainen irtiotto lihallisuuden rajoittuneisuudesta johtuen, meille annetaan silti kehotus ryhtyä *kehittämään vahva ja eheä persoonallisuus näiden täydellisyteen kehittyneiden Mestaripiirustuksen suuntaviivojen mukaan*. [1101:5] Luomistyön kruunausta edustavan täysimääräisesti yksityiskohtaisen vision vaikuttavin näkökohdista ei ole sen pyhyys vaan sen suuri **ihmisyy**s. Jeesus osoitti "lempeyttä" ja "luonteenlujuutta", hän oli "vilpittön" ja "aito", hän "ei totuutta" (1101:6), hän oli "järkevä" ja "käytännöllinen", hänellä oli "tervettä järkeä" hän osoitti "arvostelukykyä" (1101:7); hän oli "ryhdikäs", hän oli täynnä "innostusta", hän oli "tunne-elämältään aktiivinen", hänellä oli "runsa mielikuvitus", hän oli "rohkea", "varovainen", "myötätuntoinen" ja "hurskas" (1102:1); hän osoitti "omintakeisuutta" (1102:2) ja oli "luottavainen"; *Hän luotti Jumalaan*; hänellä oli "uskoa" (1102:4) ja hän "rakasti" (1101:5); hän oli "hyväntuulinen" ja "huomaavainen" (1102:6), hän oli "antelias" (1102:7), "suorapuheinen", "ystävällinen", "oikeudenmukainen" (1102:8) ja "omistautunut"; "hänen optimisminsa oli tarttuvaa" (1102:9); hän oli "iloinen sielu" (1103:1), hän kylvi "kärsivällisyyttä" ja "tyyneyttä" (1103:2), "rohkeutta", "arvostelukykyä", "järkevyyttä" (1103:3) ja "pyhänä pitämistä" (1103:4); hän oli "kunnioittava" (1103:4), "suuri", "hyvä", "lempeä ja vaatimaton" (1103:5). Tämä on pitkä lista ominaispiirteitä; ne ovat kuitenkin — jokinen niistä — **ihmisen ominaisuuksia**. Emme tämän elämän aikana voi toivoakaan omaavamme Jeesuksen jumalallisia ominaispiirteitä, mutta hänen "täydellisen ehjän ihmis persoonallisuutensa" (1103:6) hämmästyttävä saavutus oli siinä, että hänessä näin täysimääräisesti ruumiillistui näin suuri määrä näitä puhtaasti inhimillisiä ominaisuuksia. Jos joku vilpittön sielunkehittäjä sitä pyytää *[h]än astuu ihmisen mieleen sitä kohottaakseen, sen muuntaakseen ja kirkastaakseen*. [1103:6]. Piirustukset paljastavat, että valtakunnan rakennustyöläinen voi itse asiassa absorboida arkkitehtinsä ja tuottaa näin "uuden luomuksen" (1103:6).

Harkitsevan ammattimiehen tarkka silmä panee viisaasti merkille, että Jeesus osoitti myös *suuttumusta pahaa*

kohtaan, *suvaitsemattomuutta syntii kohtaan*. [1103:2]. Lihaksi tullut kivemies leimaa tällaiset päätöksensaraiset viat lahoiksi rakennuspuiksi epätavallisen suorasukaisessa vertauskuvassaan, joka koskee puheena olevaa projektia: "Varmistakoon jokainen, että luonteen älylliset ja moraaliset perustukset ovat sellaiset, että ne riittävässä määrin tukevat sitä laajenevan ja jalontuvan hengellisen olemuksen muodostamaa ylä-rakennetta, jonka on sanotulla tavalla saatava aikaan muutos kuolevaisen mielessä ja jonka on sen jälkeen yhdessä tuon uudelluodun mielen kanssa saatava aikaan kuolemattoman kohtalon omaavan sielun kehittyminen." [1738:1] On selvää, että rehellinen itsensä arvioiminen on tämän prosessin välttämätön vaihe samalla, kun Suuntaajan ohjaamat valinnat, moraalii-

nen arviointi ja arvostelu toimivat hengellistä ymmärrystä edistäen (2094:9). On olemassa sekä sisäisiä että ulkoisia hienovaraisesti vaikuttavia voimia, jotka houkuttelevat meitä poikkeamaan hyväksytystä suunnitelmasta ja käyttämään ala-arvoisia menetelmiä.

Hyödyllisin opetus, jonka voimme toivoa saavuttavamme siitä, että tutkimme Mikaelin tässä maailmassa inhimillistämää mitä merkittävintä arkkityyppiä, on se, että pyrimme täydellisyyteen siinä rakennusmateriaalissa, josta olemme. Täysimittainen kuuliaisuus Isän tahtoa kohtaan, varaukseton halu elää totutta ja peräänantamaton velvollisuudentunto vanhurskautta kohtaan johtivat tällaiseen mahtavaan inhimillisten potentiaalien monumenttiin: "Kas siinäpä ihminen!" [1101:5]

TILAUKSET

Tilaushinnat:

Vuositilaus (neljä numeroa): 10 €

Irtonumerot: 4 €

Vuositilauksen jairtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen "Tiedotuksia"-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. Suomen Urantia-seuran jäsenille IUA Journal on jäsenetu.

TOIMITUSPERIAATTEET

IUA Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvusta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiiinkin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoitukseen julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimitukseni kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä Journaliin varmistaakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Journalille tarkoitettamanne postin ja artikkelitarjoukset johonkin Urantia-säätiön toimistoista. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan Urantia-säätiön keskustoimistoon. Kansainvälinen Urantia-yhdistys ja International Urantia Association Journal ovat läheisessä suhteessa Urantia-säätiöön, *Urantia-kirjan* alkuperäiseen julkaisijaan. Jos haluat lisätietoja Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä, IUA Journalista tai Urantia-säätiöstä, ota yhteyttä Urantia-säätiön lähimpään toimistoon.

Kaikki tulkinat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laittajoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten, Urantia-säätiön johtokunnan tai Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Ellei toisin osoiteta, lainaukset ovat teoksesta *Urantia-kirja*, © 1993, tai *The Urantia Book*, © 1955 Urantia Foundation. Lainauksiin viitataan *Urantia-kirjan Hakemistossa*, © 1993 Urantia Foundation, käytettyä merkitsemistapaa noudattaen.

© 2002 Kansainvälinen Urantia-yhdistys